

INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Núm. 268

ANY XXIII

JUNY 1986

Les corals "Reina Fabiola" de Motril i "Bon Cant" d'Agramunt, en el Palau de la Generalitat i amb Jordi Pujol.

Equip de direcció:

Josep Bertran
Jaume Cots
Joan Puig

Redactors:

Pasqual Castellà, Oriol Colomer,
Ricard Creus, Josep M. Lluch, Pere Mora,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Teresa Prados,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Soledat Solanes.

Fotografia: Ricard Creus.

Col·laboradors:

Ramon Creus, Josep Farreny,
Gerard Gatell, Jordi Martí, Deudat Pont,
Paulí Ribera, Ferran Ros,
Magda Trepal i Guillem Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Urgell).

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya.

Membre de l'Associació Catalana de la
Premsa Comarcal.

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1.
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 1.100 ptes.

A l'estranger: 1.600 ptes.
Número solt: 100 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

*Per a subscripcions i anuncis
poden adreçar-se a:*
Pere Mora. Tel. 39 03 81
o bé Tel. 39 00 57

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar
totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats,
no significa l'acceptació implícita del seu contingut
per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·la-
boradors a SIÓ, han d'anar escrits en paper
blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble
espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran
amb pseudònim, sempre que els autors ho vul-
guin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir
publicats en el mes de la data de la revista, han
d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10)
abans del dia 25 del mes anterior.

Editorial

Tornem-hi

Quan aquestes ratlles sortiran al carrer, estarem més o
menys a una setmana de les eleccions generals convocades,
amb quatre mesos d'antelació, pel partit polític actualment
en el poder.

Altre cop, doncs, ens tornaran a demanar a tots els ciuta-
dans de l'Estat que fem palesa la nostra preferència sobre els
que han de governar-nos per l'immediat QUATRIENNI.

A nivell de carrer i parant l'orella a molta gent que es ma-
nifesta sobre aquest tema, no és gens infreqüent (sinó més
aviat abundós), oir expressions com: "altra vegada la matei-
xa comèdia"; "es fan pesats amb tanta convocatòria"; "ja
n'estem una mica tips"... etc.

Potser sí que hi ha quelcom de veritat en tot això, però cal
no oblidar que -a part del fet inqüestionable que les conteses
electorals són el pilar fonamental on recolza el joc democrà-
tic-, són també la més encertada ocasió perquè tots i cada un
de nosaltres (el poble en definitiva), podem fer ús de la nos-
tra sobirania com a col·lectiu decidint pacíficament amb els
nostres vots, quins han d'ésser els que han de regir el nostre
futur immediat recolzant aquells candidats que millor vagin
amb la nostra manera de sentir i pensar.

Tal vegada aquesta sensació d'indiferència que es respira
és fruit, en molts casos, d'actuacions decebedores pels man-
dataris elegits anteriorment. O potser per haver esperat inú-
tilment la realització de promeses que no s'han complert o bé
inclòs, tal vegada, per l'inacabable devesall de bones parau-
les plenes de buidor, mancades de contingut i essencialment
demagògiques.

Malgrat tot, però, creiem que no seria bo de cap manera
renunciar a un dret que per altra banda considerem d'obligat
compliment. Si després de tant temps d'aspirar a una situa-
ció que ens permetés la possibilitat de participació responsa-
ble i decisòria en els nostres destins, ara ens neguem a ju-
gar... tant se valdria que llencéssim les cartes.

Anem-hi doncs. Els que se sentin satisfets del procedir
dels actuals mandataris, que els donin altra vegada el seu su-
port. I els que se'n sentin decebuts o potser enganyats, ara és
el moment de sancionar-los votant una altra opció.

«SIÓ»

Fets del mes

MAIG

Diumenge 4 – CONCERT

El públic que aquest migdia quasi omplia la nau central de l'Església, ha pogut fruit del concert que amb obres de Mozart, Bach i Vivaldi, ha ofert l'**Orquestra de Cambra "PRO ARTE"** sota la batuta del director Lluís Millet.

Aquesta vetllada musical la presentava l'Escola Municipal de Música, amb la col·laboració de la Diputació i l'Ajuntament.

Diumenge 11 – FESTA CAMELLAIRE

La gent que formen el grup caramellaire "**Aires del Sió**", enguany han decidit celebrar la seva festa al Passeig i amb diferents actes: **cucanyes, sardanes, dinar de germanor i espectacle infantil**, per finalitzar-los amb **ball**. Tothom que ha volgut acompanyar-los ha pogut fer-ho, solament se'ls demanava que es portessin

taula, cadires, el dinar i moltes ganes de gresca durant tota la diada, que ha estat molt completa.

Dijous 15 – SANT ISIDRE

Un any més el pagesos i ramaders han volgut honorar el seu patró Sant Isidre Llauredor, amb diferents actes.

Ja ahir al capvespre, es féu un **repic general de campanes** i seguidament es disparà diversos focs japonesos i una gran **traca**.

Aquest matí **Missa solemne** seguida dels tradicionals **Tres Tombs**, prèvia concentració -a la plaça del Poudels tractors i de la maquinària agrícola que ha participat a la desfilada, en què també ho han fet tres carrosses, molt ben guarnides amb motius de la pagesia, les quals han obtingut premis especials.

També s'ha donat un número als 140 participants, per optar al sorteig dels premis donats per Entitats i Cases Comercials. Pels no agraciats per la sort hi ha hagut premis de consolació.

L'orquestra «PRO-ARTE» obtingué un gran èxit, en el Concert que oferí a l'Església Parroquial

Moment de la benedicció de la nova factoria de l'empresa Ros Roca S.A.

Dimarts 20 – ELECCIONS ESCOLARS

Durant aquest dies, s'han celebrat diferents eleccions per elegir representants entre els pares, alumnes, professors i personal administratiu i de serveis, per formar part del Consell Escolar en els dos centres d'ensenyament públic que tenim a la vila, el Col·legi Públic i l'Institut de Batxillerat "Ribera del Sió".

Dijous 22 – CURSET

Per aquest mes de maig "La Caixa" ha programat un curset -en dues sessions- sobre **Cultiu de plantes d'interior i BONSAI**, per la professora Isabel Bovet. Han tingut lloc a la Biblioteca d'aquesta entitat, aquest vespre i el passat dia vuit.

Divendres 23 – INAUGURACIÓ

Aquesta tarda, el **Conseller d'Indústria i Energia de la Generalitat, Joan Hortalà**, ha inaugurat -al Polígon Industrial- una nova fàbrica de l'empresa **Ros Roca S.A.** L'esperaven, a Ca la Vila, el Consistori i diferents Autoritats provincials i, una vegada a la indústria, foren rebuts

per membres de tres generacions de la família Roca. Donem àmplia informació de l'acte en aquest mateix número.

Dissabte 24 – ROBATORIS

Malhauradament, sembla que els professionals del robatori comencin a desplaçar-se cap a les petites poblacions, ja que els que s'han produït avui, dona la impressió que són fets per gent especialitzada.

Durant l'espai de temps que els comerços tanquen al migdia, han entrat -per la porta i amb molta habilitat, obrint el pany- en tres botigues; una d'articles de confecció situada al carrer de Sió, tocant a la plaça de l'Església; l'altra de gèneres de punt del carrer del Castell i una de begudes que hi ha al començament del carrer de Sant Joan. En les tres s'han emportat, quasi exclusivament, els calés que han trobat al calaix.

Com a nota curiosa, del comerç de begudes s'han emportat també uns quants xecs que havien de cobrar; aquests, més tard, els han trobat en un dels marges de la carretera de Tàrraga a la sortida d'Agramunt, on devien llençar-los els lladres en fugir.

Dijous 29 – NOTÍCIES PARROQUIALS

El passat dissabte dia 17 i en nom del Sr. Bisbe, el Vicari General de Pastoral Diocesana administrà el sagrament de la **Confirmació** a una cinquantena de nois i noies d'edats compreses entre els 14 i 15 anys.

Durant el passat diumenge i el proper s'acompliran els dos torns que la Parròquia ha destinat per celebrar la diada de la **Primera Comunió** per a la munió de nens i nenes -entre 9 i 10 anys- que han volgut rebre per primera vegada aquest sagrament.

També, com sia que avui, diada de **Corpus Christi** és dia feiner, la processó que es celebrava tradicionalment s'ha traslladat al proper diumenge.

CONVIVÈNCIA AGRAMUNT-MOTRIL

Molt emotiva ha estat l'arribada de la cinquantena de components de la coral infantil "**Reina Fabiola**" de la ciutat granadina de **Motril** (són més de 1.000 quilòmetres els que ens separen). A les vuit del vespre, l'autobús que els transportava ha aparcat al bell mig de la plaça de l'Església i, amb forts aplaudiments, han estat rebuts pel poble d'Agramunt i especialment pels components de la coral infantil "**Bon cant**" que, junt amb els seus familiars, els allotjaran durant la seva estada entre nosaltres.

D'aquest acte i dels que es produiran al llarg d'aquests tres dies, els lectors tenen una detallada informació en aquest mateix «SIÓ».

Dissabte 31 – EL TEMPS

Seguim en la línia de temps anormal que darrerament

Els components de la coral infantil "Reina Fabiola", en la seva arribada a la plaça de l'Església.

patim quant a temperatures. La manca de pluges durant el mes ha estat fatal per la collita de cereals, que ha agreujat, encara més, les calors insòlites que ha fet fa uns dies.

AVÍS

Informem als subscriptors de «SIÓ» de fora vila -alguns d'ells preocupats pel retard amb què reben la publicació-, que de la causa de les anomalies que motiven aquest retard en rebre «SIÓ», no en som responsables nosaltres, ni tampoc l'administració local de Correus.

Pel que hem pogut deduir, consultant a diferents nivells, aquest tipus d'enviament postal, anomenat "publicacions periòdiques", no rep el mateix tractament que, per entendre'ns, les cartes, i quan la "saca" arriba a una central distribuïdora de correspondència, pot restar-hi tranquil·lament uns quants dies.

Podem donar una mostra (comprovada) del que diem. Els «SIÓ» núm. 267, corresponent al mes passat, que anaven a Tàrrega (ens separen 16 quilòmetres) i que sortiren d'aquí el dia 21 de maig, tal com indica el mata-segells de la faixa, hi arriben el dia 2 de juny, en total **12 dies** per fer aquest curts recorregut, naturalment passant per la Central de Correus de Lleida on han "*dormit*" aquest dies.

Compremem que no hi ha un sol culpable en aquest cas i que les causes que motiven aquest fet poden ser diverses; però el que sí és segur, és que el servei és deficient i que perjudica els nostres subscriptors que, per altra part, ja han pagat per rebre'l.

«SIÓ»

Ara..... **Badminton**

Per a totes les edats.

Senzill

Divertit

Competitiu

Agradable

Esport recomanat per a tota la vida

INDIVIDUAL (2 persones)

PARELLES (4 persones)

Turrone's, R.V.

CHOCOLATES *Viladés*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGÈNCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa-Tàrraga, Km. 12'800

Tel. 39 03 34

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

VISITA DEL CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA DE LA GENERALITAT JOAN HORTALÀ

El dia 23 de maig va ser a Agramunt el Conseller d'Indústria i Energia de la Generalitat de Catalunya, Joan Hortalà, amb motiu de la inauguració de la nova factoria que l'empresa Ros Roca ha muntat al polígon industrial de la nostra vila.

El Conseller arribà a l'Ajuntament passades les 7 de la tarda, on fou rebut per l'alcalde. Hi eren presents també el president de la diputació, Ramon Vilalta, alcaldes de la comarca, parlamentaris catalans, caps de llista de les candidatures per Lleida al Parlament espanyol i Ramon Roca i Sala, president del Consell d'Administració de l'empresa.

Acte seguit, el Conseller i tot el seguici es traslladà a la nova fàbrica que visità detingudament després que el rector de la Parròquia procedís a la benedicció dels nous locals. Hi eren presents tots els treballadors de l'empresa, de Tàrraga i Agramunt, també els jubilats i molts convidats.

En els parlaments, Ramon Roca i Sala, fundador de l'empresa, es referí als orígens de la indústria i recordà els dos primers remolcs que varen construir amb en Ferran Ros, pel qui tingué paraules d'elogi, així com per als primers treballadors i a tots aquells que durant els anys havien col·laborat a la prosperitat de l'empresa.

Ramon Roca i Boncompte anuncià l'ampliació de la fàbrica de Tàrraga i manifestà que l'empresa estava preparada pel repte que suposava l'entrada al Mercat

Comú i que en el futur procurarien mantenir-se al capdavant de les empreses del sector. En aquest sentit demanà al Conseller Hortalà els ajuts necessaris per competir amb igualtat de condicions amb les empreses estrangeres, sobretot, en tot allò que fa referència a les homologacions i els entrebancs burocràtics.

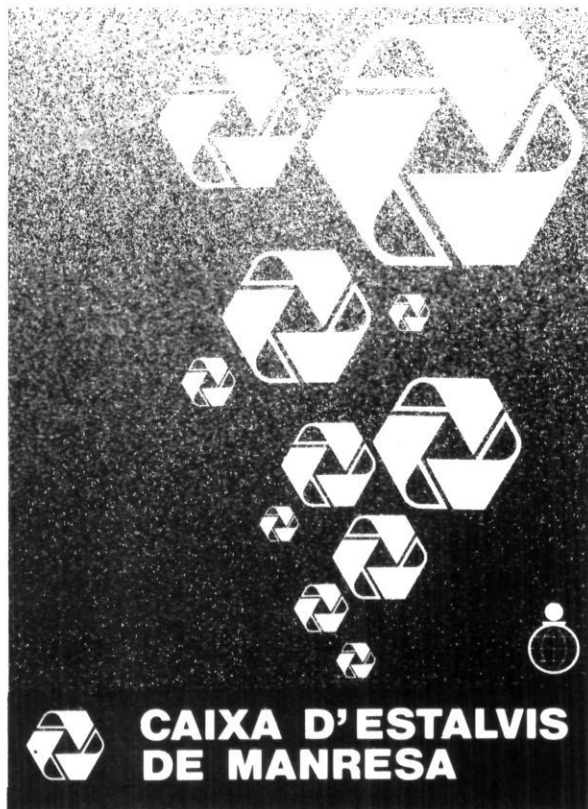
Josep Huguet, alcalde de la Vila, qualificà "de gran dia per Agramunt, per la seva gent i per tota la comarca" el de la inauguració de la nova factoria. Es referí també, en el decurs del seu parlament, a les circumstàncies que portaren que, en els anys seixanta, l'empresa es traslladés a Tàrraga i digué que "moltes vegades s'enfronten i s'encreuen interessos contraposats entre l'administració i els interessos particulars" però, segons Huguet, "quan les diferents parts tenen un veritable interès i un amor entranyable a la terra, és fàcil obviar problemes".

L'alcalde es referí més endavant, que havia tingut un oferiment en ferm de col·laboració en obres de caràcter social per part de la família Roca. Aquesta oferta la concretà l'alcalde en un ajut econòmic per a les obres que es duran a terme en l'edifici de cal Mas Vell.

El Conseller Hortalà va ser el darrer en prendre la paraula. Digué que l'arrelament, la renovació i la iniciativa són els punts bàsics de la indústria a Catalunya i que marquen el tarannà del país. Hortalà indicà que el seu departament posarà a la disposició dels empresaris els mitjans i els recursos per fer front a la renovació. També indicà el Conseller, que en la política industrial de la Generalitat hi ha la intenció de reequilibrar industrialment Catalunya, amb la potenciació industrial de les zones més allunyades de Barcelona.

L'estada de Joan Hortalà a Agramunt finalitzà amb un sopar en què hi participaren els responsables de l'empresa Ros Roca i algunes de les principals autoritats que havien estat presents a l'acte.

Josep Bertran

**ACADÈMIA DE TALL
i CONFECCIÓ** (*Sistema Martí*)

Pepita Farré i Sabartés

C/. Pau Casals, s/n. - Telèfon 39.09.07

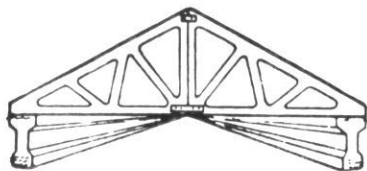
AGRAMUNT

**SERVEI D'EXTINCIÓ D'INCENDIS
I DE SALVAMENTS DE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA**

**BOMBERS VOLUNTARIS
D'AGRAMUNT**

**CONTROL CENTRAL
TELÈFON 24.80.80**

PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Sastreria

UNIVERS

Avda. Carlemany, 81

LES ESCALDES

PRINCIPAT D'ANDORRA

FIBAL

*Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens*

Plaça Pou, 14

Tel. 39 07 36

ROS ROCA S.A.

**ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS**

Oficis, Festes i Costums

Al juny, la falç al puny - Les primeres gavelladores

Cal Tomaset de la Borda i cal Manon van ser les dues primeres cases de pagès que primer que ningú van posar màquina de segar gavelladora. Per allí a l'any 1911-12 a la ferreria de cal Mussoles tenien la representació de les màquines gavelladores marca Deering. Diguem de pas que els Mussoles eren una antiga família agramuntina, fundadora d'aquella acreditada botiga. En aquella campanya de segar els van arribar quatre d'aquelles màquines, de les quals dues anaven destinades una a cal Tomaset i l'altra a cal Manon.

El Tomaset es deia Tomàs Pla, aquell renom li venia perquè la família del Tomaset van viure molts anys a La Borda. La Borda era aquella casassa de pedra vista, de grans dimensions, molt coneguda, situada al Raval de Puigverd, actualment amb el n.º 70. Aquell edifici llavors formava part del patrimoni de cal Mas Vell i el Tomaset era el mitger de les finques que tenien ací, al terme d'Agramunt.

Cal Manon, situada a la plaça de l'Om n.º 10, era molt coneguda i popular amb aquest renom. El seu cognom era Fa i llavors la família estava constituïda pel pare i dos fills, el Ramon i el Manel. Les ànsies de progrés de cal Manon eren manifestes i el seu neguit d'aplicar els avenços a les feines del camp els va portar a ser dels primers a la nostra vila a adquirir una nova màquina, ara la que segava i lligava els gavells, així que a l'any 1920 a la plaça de l'Om hi va arribar la primera i moderna lligadora.

La ferreria Trepat -Francesc Trepat- tenia la representació de les màquines lligadores Walter-Woot-40. La ferreria Trepat era de les més importants de la província, per no dir la primera, en opinió personal meua.

Va venir el dia que va arribar la màquina, allò va ser un esdeveniment, aquell modernisme d'estalviar de lligar les garbes cridava molt l'atenció. Per posar-la en marxa va venir el representant regional de la casa des de Figueres; eren les primeres màquines d'aquell tipus que es llença-

ven al mercat i Agramunt era un bon punt per promocionar la seva venda.

De moment es van trobar amb dificultats i no anava de cap manera; però alguns retocs van posar la màquina a tot i en bon funcionament, essent l'admiració dels curiosos que no s'ho acabaven de creure. El Ramon Lluelles (Fraret), que treballava pel Manon, era un dels que no se'n sabia avenir.

LES DONES SEGADORES

El tracte de les dones que segaven amb falç era d'una pesseta per un matí de treball. Elles s'havien de fer la despesa i per part de l'amo només tenien dret a beure i a les "deu hores".

Aquell mig jornal llarg de les dones segant amb la falç al puny, tinc entès que no variava, elles cada dia havien acabat la tasca al migdia i se n'anaven a dinar a casa seva. Es considerava que la fèmina havia d'atendre les feines casolanes i a la tarda no podia, o no havia, d'anar a segar. Així era el costum establert. Una capitana de les dones segadores havia estat la Maria el Bisbe, de nom Maria Parcerisa Masses, que visqué al Raval de Puigverd.

LES ESPIGADORES

1
Qui no pot segar
s'acofola a espigolar,
de l'espigar s'avidola,
bona idea és l'espigar.

2
Quan s'acabava el segar
les rostolles resseguien,
i espiga que recollien
n'era un trosset de pa.

Eren coses de quan el juny era aquell de "la falç al puny".
Ferran Ros i Pijuan

3
La diligent en l'espigada,
matinera a la fresqueta,
a mig matí ja en tornava
amb l'espigada ja feta.

4
A les tardes sol i calma
esperant la marinada,
per poder batre i ventar
el gra d'aquella espigada.

Ramon Capitan i Gallardo

Pintura Decorativa

Raval de Puigverd, 15, 2.^a
AGRAMUNT

Per a Agramunt i per a la Ribera
una LLIBRERIA

L'ESPIGA

PLAÇA DEL POU, 2 AGRAMUNT Tel. 39.04.25

"La gralla", eina de la cultura popular

El grup L'Espetec, ha seguit i segueix la política d'anar incorporant als seus espectacles elements de la cultura popular i tradicional, per tal d'enriquir-los i recuperar per al patrimoni cultural de casa nostra, d'Agramunt, festes populars i de carrer.

Si el primer pas fou la creació del grup de diables, ara, tot just, hem presentat d'una forma oficial el grup de grallers. Amb la creació d'aquest grup, s'han fet realitat una primera part de les fites que ens havíem proposat en iniciar el grup L'Espetec. La resposta del públic, de la gent que participava a l'espectacle, ha estat bona i això ens esperona a continuar treballant en espectacles d'animació, de carrer, ja que la resposta popular demana més quantitat d'espectacles participatius.

Però retornant al món dels grallers, voldria explicar breument quina és la història de la gralla:

L'origen de la gralla el trobem en els pobles nòmades assentats als països musulmans, en el món àrab. L'expansió de l'imperi musulmà per quasi tota la península Ibèrica i bona part d'Europa aportà la presència de l'instrument amb la llengüeta que aviat evolucionà en la "Dulzaina" castellana, la "Dolçaina" valenciana i la "Gralla" catalana.

"L'origen de la gralla el trobem en els pobles nòmades assentats als països musulmans, en el món àrab".

Durant segles i fins a les acabades del XIX, la gralla formava part de l'anomenada "Cobla de tres quartans": cornamussa, sac de gemecs, flaviol, tamborí i la gralla. Aquesta primitiva formació fou l'embrió de la moderna i actual cobla de sardanes. Però durant l'actual segle, la gralla ha seguit un procés de decadència en ser desplaçada de la cobla. Però per sort hi ha hagut una revifalla de tot allò que ha estat la cultura popular. Arreu del país han aparegut nombrosos grups que treballen perquè tota la riquesa popular no desaparegui.

La gralla ha estat l'acompanyant obligat de determinades manifestacions "folklòriques" de la Catalunya Nova: moixigangues, castells, etc. i sobretot, la gralla, ha demostrat que

com a reclam de cercavila no té competència: ballades de gegants, capsgrossos, dracs, àligues, diables, danses populars, matinades, concerts i balls.

La gralla és un tub de fusta (Boix o Ametller) provist de set forats per a la melodia i dos laterals per a l'harmonització. L'embocadura és un tudell cònic de metall que serveix per amplificar el so, i la canya acoblada al tudell origina el so per vibració de les dues llengüetes. Els instruments que acompanyen la gralla són: un tabal i una caixa. El grup l'Espetec hi afegeix un bombo de pell.

"...per sort hi ha hagut una revifalla de tot allò que ha estat la cultura popular".

La comarca de Catalunya que té més arrelada la tradició grallera, és la comarca del Penedès. A les terres de ponent podríem citar la Segarra, l'Urgell i el Segrià; deixant amb un pam de nas, per la nombrosa quantitat de grups que s'han creat, a comarques on aquesta tradició era més arrelada.

A rel d'aquest esclat de grups, el passat 16 de febrer va començar a funcionar una coordinadora de grups de grallers de ponent a partir d'una reunió que s'impulsà a través del grup l'Espetec, aquí a Agramunt. La tasca a realitzar per aquesta coordinadora és molt simple i senzilla: reunir tots els grups de ponent i canalitzar i aglutinar totes les iniciatives i endegar la "1a. trobada de grallers de les terres de Lleida". L'Espetec s'encarrega de l'organització de la trobada que es farà els dies 13 i 14 de setembre durant la festa major d'enguany, per tal de donar-hi més importància i difusió.

Aprendre del passat i reconvertir-lo en futur, aquest és l'intent que el grup de grallers de l'Espetec i la coordinadora, volen fer arribar a tota la gent de les nostres comarques. La cultura és fruit d'un procés evolutiu constant. A les nostres mans queda servir-ne el record i fer que esdevingui totalment popular. Per la festa major, la cultura popular serà de nou al carrer. Fem-la nostra!

Àngel
membre del grup de diables
i grallers "l'Espetec".

GRAN MERCAT
El Rebost

Carrer de Sió, 15

DIGUES-ME QUÈ MENGES I ET DIRÉ COM ETS

"KARTOFFEN SALAT"

per Enric TORRENTS

Estareu d'acord amb mi si us dic que la cuina d'Europa Central i, més concretament la d'Alemanya, és ben diferent de la gastronomia dels països llatins i especialment de la Catalana. Així com hi ha nombroses analogies entre guisats francesos, italians, portuguesos o catalans; on la coincidència d'ingredients, sabors i manufactura tenen semblants orígens amb evolució paral·lela, difícilment trobarem aquestes coincidències dins dels menjars d'ambdues ètnies.

Els alemanys, llevades les normals excepcions, ignoren quasi totalment el peix. La seva cuina és fonamentalment carnívora, de carn bovina i de carn porquina, aquesta última especialment fumada. La carn de xai la desconeixen completament. Cuinen, això sí, amb molta cura i, per cert, magníficament la caça de pèl. Al cérvol i al senglar saben donar-los el just punt de sabor i cocció i són servits a taula acompanyant-ho amb compota de fruita natural amb el consegüent contrast de sabors, que per nosaltres, acostumats a la cuina meridional, esdevé una experiència gastronòmica inèdita.

Fa ben pocs dies uns amics alemanys, l'Herta i en Werner, que viuen a Colònia (Köln), però, aprofiten tots els parèntesis de la seva feina per passar-los al xalet que tenen en aquesta meravellosa "Venècia" ampurdanesa que és Ampúria Brava, i així gaudir de l'esport marítim, de la nàutica i omplenar-se de sol, varen convidar-nos a un dinar típic alemany a casa seva.

En l'inici de l'àpat, i seguint una antiga tradició, drets tots els comensals bevérem una minúscula copeta d'aiguardent amb el "propòsit" previ de desig mutu de benaurances. La carn rostida, excel·lent per cert, que l'Herta va tenir en maceració per espai de cinc dies i guisada amb molta cura, fou servida amb un acompanyament a part de boles de puré de patata amb formatge i mantega, amanida de remolatxa vermella, col agra, compota de poma i de maduixa i una salsa de ragut de gust molt acusat. Com podeu comprovar tot un ventall de sabors diferents. De pa una minúscula llesqueta d'integral i un vi blanc lleuger del Rin. A continuació les clàssiques tartes o pastissos als que tan afeccionats estan. N'hi havia de poma, d'ametlles i llimó i una de molt espectacular i policroma amb nata i maduixes. Fou un dinar ben diferent dels que fem a Catalunya.

Diuen que tota regla té excepció i aquesta podríem trobar-la en el plat del que avui escrivim, la KARTOFFEN SALAT o Amanida de patates ja que tant pels seus components, patates, cebes i mahonesa com també pel seu sabor, té fortes coincidències amb la nostra cuina.

La Kartoffen salat és, podríem dir, el plat alemany per excel·lència; el mengen per qualsevol ocasió i hi estan fortament afeccionats, fins al punt en què és un plat sempre benvingut on hi hagi un alemany. Hem de vigilar, no obstant això, que els alemanys amb el menjar, i gairebé amb tot, són molt pragmàtics i no estan per massa floritures: mengen gra fort. Al mateix temps no hem de perdre de vista el diferenciar l'alemany quan està al seu país o quan es troba a casa nostra. Allí estan estirats, drets quasi; viuen programats, robotitzats, diria jo, són totalment cerebrals i gens temperamentals, fins a l'extrem, com diu un amic meu italià, en Dante: "Li tedesqui fanno l'amore il sabato notte perque il jorno prosino es domenica i non laborano". Mes quan arriben a les nostres platges i prenen el sol de l'Espanya ja no estan tan estirats, es relaxen, beuen vi a cada àpat, mengen pa, peix, gaspatxo, paella, fins i tot em penso que practiquen l'erotisme entre setmana.

Tenim un altre amic, també alemany, en Gerard, aventurer i rodamón, capità de vaixell que ha navegat per tots els mars i oceans, alt com un Sant Pau, però més massís que el sant notari bíblic (pesa 110 kgs.), simpàtic (cosa rara en un alemany), polít i xerameca, que quan ve a casa convidat a menjar, he de fer-li invariablement Kartoffen salat. Se'n menja dos o tres plats ben curulls i quan ja no pot més, sempre i com si fos un rite després de fer un gran esbufec, em diu: "meins klein Enrique! dank schön!" (el meu petit Enric! gràcies!). I és que als alemanys això de les kartoffen salat els va de meravella.

Bé anem doncs per la recepta d'aquest plat que és molt adient per l'estiu que s'acosta. Es fa bullir dos quilos de patates sense pelar. Un cop cuites se'ls treu la pell i es tallen de forma irregular i d'un gruix d'un cm. A les patates s'hi adjunten tres cebes crues tallades també a trossos irregulars. Patates i cebes es barregen amb un pot de mahonesa lligada amb un xic de llimó o vinagre.

I, a menjar-ne força!

Av. de J. Mestres, 21
Tel. 39 10 37
AGRAMUNT

CLASSES ESPECIALS

- MATEMÀTIQUES
- LLENGUA
- QUÍMICA
- FÍSICA
- SOCIALS
- NATURALS

CURS INTENSIU D'ESTIU 1986

Iniciació: dia 1 de juliol

CLASSES DE RECUPERACIÓ

B.U.P. - E.G.B. - C.O.U - F.P.

MECANOGRAFIA

MÈTODE SPEEDWRITING

250 PULSACIONS PER MINUT AMB
60 HORES DE CLASSE

LABORATORI POLIVALENT ELECTRÒNIC

CLASSES DE

FRANÇÈS - ANGLÈS

- Per a tots els nivells

OBERTA LA MATRÍCULA:

Tardes de 5 a 9

Electricitat ALBAREDA	
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ	
Sió, 12	Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL	
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70
Bar BLANC i NEGRE	
Avgda. J. Mestres, 28	Tel. 39 07 02
Motos BOVET	
Carrer Institut	Tel. 39 09 99
Forn CAMATS	
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38
BANC CENTRAL	
Guimerà, 5	Tel. 39 00 93
Magatzems COTS	
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32
Ferreteria ESCOLA	
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65
Mobles ESCOLA	
Avgda. M. Jolonch, 28	Tel. 39 07 85
Fotos FONT	
Sió, 31	Tel. 35 04 34
	Seu d'Urgell
Bar FRANKFURT del Sió	
Plaça Pou, 22	
Sabateria HUGUET	
Plaça Església, 7	Tel. 39 06 63
Planxisteria GARCIA	
Carrer Institut, 12	Tel. 39 07 56
Carnisseria JORDINA	
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH	
Plaça Pou, 1	Tel. 39 00 30
Sastreria-Confeccions NOGUERA	
Sió, 8	Tel. 39 02 14
Electricitat J. OMEDES	
Plaça del Pou, 22, 6 ^a B	Tel. 39 04 22
Electricitat i Fontaneria P. RIERA	
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14
Torrans ROIG	
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33
Taller Miquel ROVIRA	
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86
Esparteria Josep M.ª TORRES	
Sió, 35	Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS	
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA	
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38
Queviures R. SERA	
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85

DIRECCIÓ GENERAL DE CORREUS I TELÈGRAFS

L'oficina de Correus d'Agramunt, facilita la numeració dels nous districtes postals corresponents a Agramunt i la seva demarcació.

Aquest número és obligatori col·locar-lo davant del nom de la població- a totes les trameses postals a partir de primers de juny.

OFICINA TÈCNICA: AGRAMUNT 25310

OFICINES DEPENDENTS D'AGRAMUNT

Carter Agramunt-Montclar

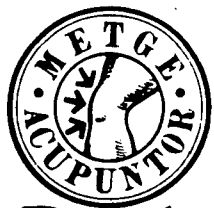
MAFET D'AGRAMUNT	25317
DONZELL	25317
MONTCLAR	25317
ROCAVERTI	25317

Carter Agramunt-Ossó

COSCÓ	25318
MONTFALCÓ D'AGRAMUNT . . .	25318
CASTELLNOU	25318
BELLVER D'OSSÓ	25318
OSSÓ DE SIÓ	25318
RENANT	25318
PUIGVERD D'AGRAMUNT	25318
PUELLES	25318

Carter Agramunt-Ventoses

PREIXENS	25316
PRADELL	25316
LES VENTOSSES	25316

Dra. M. R. Vilimelis

ARTROSI
REUMATISME
AL·LÈRGIA·STRESS
ASMA·OBESITAT
RESTRENYIMENT
DEPRESSIONS

CONSULTA HORES CONVINGUDES
TEL. 531445 C/. HOSPITAL, 12 CERVERA

DELS ANTICS PRIVILEGIS

(2)

Segons aquesta òptica, tenim:

1163. Època de gran activitat pública dels comtes Ermengol VII i Dolça al comtat d'Urgell, portats pel desig de consolidar-lo enfront dels feudals, tot preveient prologandes absències futures. Actualitat de la carta de població de Lleida (1150) i dels Usatges de Barcelona.

1198. Guerra entre Ermengol VIII i el comte de Foix. Tensió al comtat d'Urgell per l'actitud provocadora i agressiva dels Cabrera.

1210. Guerra civil al comtat d'Urgell, afrontament entre Guerau de Cabrera i el rei Pere I.

1224. Any comprès en una etapa d'inconcreció política i plena de turbulències a la Catalunya occidental i a la zona aragonesa, amb actitud bel·licosa de la noblesa (1223-27). Guerau de Cabrera domina el comtat d'Urgell sense reconeixement formal i mantenint desposseïda Aurembiaix.

1238. Ponç Guerau de Cabrera és comte d'Urgell supeditat (comte feudatari) al rei Jaume I. Guerra de conquesta del regne de València, amb setge de la ciutat. Tot Catalunya es bolca en la guerra, en diners i homes.

1253. Presa de possessió efectiva del comtat d'Urgell per part d'Alvar (majoria d'edat).

1261. Estava molt recent encara la guerra civil a Catalunya dels feudals urgellencs i el comte Alvar contra el rei Jaume I (1259-60), guerra especialment generalitzada i violenta. A més, Alvar tenia la seva qüestió matrimonial pendent del dictat jurídic-religiós i havia d'acatar les disposicions de Jaume I, el qual volia posar les mans en les jurisdiccions i territoris del comtat d'Urgell. Alvar era en una situació de gran feblesa política.

1289. Any de guerres i desordres. Guerra encoberta a la zona pirinenca i empordanesa entre Alfons II i Jaume de Mallorca. Turbulències i desordres a l'interior de Catalunya. Guerra entre la C. d'Aragó i Castella.

1291. Malgrat la formulació d'una pau internacional, segueix la guerra solapada a la zona pirinenca i gironina. Mor el rei Alfons II i pren possessió Jaume II. Recrudescència de la guerra a la Mediterrània.

1298. Guerra a Sicília i a la Mediterrània, molt costosa i fracassada. Tensió a la zona del Pallars. Any de bona collita.

1309. Guerra de la C. d'Aragó contra els musulmans peninsulars. Expedicions catalanes contra les costes andaluses (que acaben, per cert, en fracàs). Any de molt bona collita.

1367. Guerra entre la C. d'Aragó i Castella. El comte d'Urgell Pere II va participar molt en aquesta guerra.

1413. Gran tensió política i finalment guerra entre el rei Ferran I i el comte Jaume d'Urgell. Setge de la ciutat de Balaguer.

(seguirà)

Josep M. PLANES i CLOSA

CONFIRMACIONS:

Alós Xandre, Núria
Aguza Alberola, Joan
Arànega Rodríguez, M.ª Dolors
Arisa Morillas, Margaret
Armengol Santacreu, Sergi
Balagueró Marsol, Narcís
Baltral Barrera, Anna
Bullich Mases, M.ª Àngels
Clotet Sala, Nativitat
Clotet Sala, Victòria
Comelles Eroles, Jordi
Cuñat Jou, Josep M.^a
Espinal Carrera, Jaume
Esteve Mateu, Manuel
Fernàndez Carrascal, Josep-Antoni
Figuera Melgosa, Gemma
Figueres Jumela, Jaume
Gallart Huguet, M.ª Teresa
Garcia Saiz, Miquel
Gili Pampalona, Carme
Gilabert Santiveri, Antoni
Gimbert Casals, Ramon
Giménez Pons, Lurdes
Gutiérrez Vázquez, M.ª Teresa
Ibàñez Giménez, Mònica
Inglés Borda, Jaume-Ramon
Llorens Castellà, Míriam
Marc Altarriba, Francesc
Marsà Escolà, M.ª Carme
Noró Peñaranda, Xavier
Ortiz Núñez, Josefina
Parra Morato, Maribel
Pedrós Miralles, Anna
Pedrós Valles, Rubén
Pellicer Ribera, Albert
Preñanosa Padullés, Víctor
Pintó Gilameny, Anna
Puig Bosch, Socors
Ricard Amanós, Carme
Sangrà Porta, Josep M.^a
Sans Pintó, Rafael
Solans Esteve, M.ª Lluïsa
Solé Isant, Jordi
Solé Pedrós, Meritxell
Tomàs Jiménez, Carles
Torné Cortés, Teresa
Torres Farreny, Josep M.^a
Valero Carrión, M.ª Josep
Vicens Corts, Jordi
Viladebait Millà, Ramon
Vilella Cifuentes, Pere

AGRAMUNT, 17 de maig de 1986

COMUNIONS:

Torn 25 de maig 1986

Artero Giménez, Sagrari
Bernaus Cuñer, Sílvia
Bedmar Mielgo, Xavier
Bonet Santiveri, Jesús
Buireu Morell, Marc
Burgos Vella, Àngels
Burgos Vella, Jordi
Canosa Marquilles, Òscar
Carulla Aresté, Josep-Ramon
Casals Boixadós, Ovidi
Castellà Farràs, Ramon
Castillo Garcia, Salvador
Colom Mateu, Ingrid
Corts Navarro, Joan
Cuñat Huguet, Albert
Delgado Villalba, Úrsula
Esteban Bargas, Beatriu
Farré Cabanillas, Agnès
Fernàndez Brils, Isabel
Fernàndez Tarragona, Jordi
Figueres Jumela, Gemma
Gallard Huguet, Ricard
Garcia Omedes, Blanca
Jiménez Figuera, Ingrid
Ginestà Pérez, Joan-Manuel
Gómez Barrero, Marc
Moragues Rafel, Hèctor
Pacheco Esteban, M.ª Josep
Torres Farreny, M.ª Socors

Torn 1 de juny

Bertran Pascual, Marta
Ginés Anton, M.ª Teresa
Hernàndez Garrido, Ferran
Herrera Díaz, Josep
López Gelats, Feliu
Magriñà Ortiz, Raquel
Marín Ramos, Miquel
Marina Casulleres, Òscar
Mateu Miranda, Marc
Marquilles Marquilles, Albert
Mendoza Pérez, Joan-Josep
Padullés Omedes, Víctor
Pérez Mendoza, M.ª Jesús
Pérez Mendoza, Mercè
Pérez Rovira, Celestí
Pérez Rovira, Josefina
Ribes Carbonell, Josep
Rodríguez Hernández, M.ª Àngels
Serrano Sardà, M.ª Rosa
Solé Sans, Ivet
Vall López, Joan
Vidal Baró, M.ª Àngels
Vilches Giménez, Eusebi
Vito Martín, Òscar

CERTAMEN LITERARI DE SANT JORDI

(II)

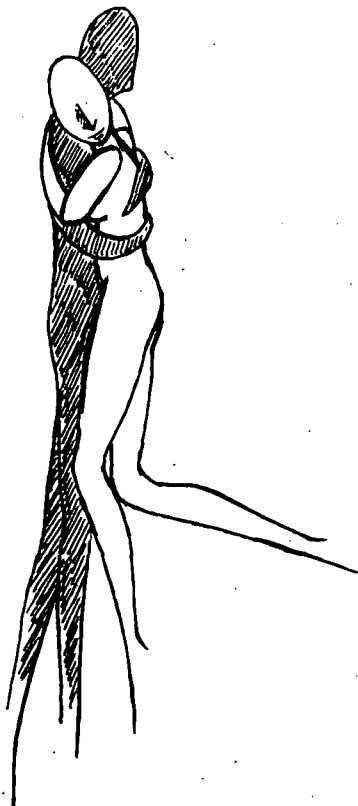
POEMA D'AMOR

*Venta'm amb el teu alè
mulla'm amb la teva saliva
endinsa't a les meves niñes
i quan arribis al bell mig
para't i escolta
l'oreig de les gavines.*

*I llavors parlarem
amb mots d'ocell
amb rajos de sol
amb oreig de vent.*

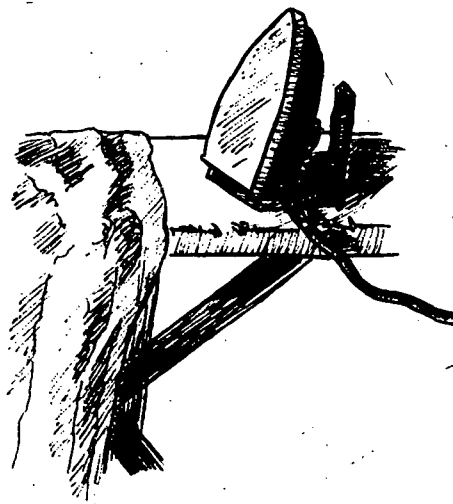
*I junts estarem
fins que ens caigui la ploma
fins que arribi la nit
i l'hivern acaroni
el nostre llit.*

*Núria Sorribes i Riudebàs
Majors de 18 anys*

OLORS DE ROBA NETA

Lema: Remembrança

*Oidà! Quin goig! Olor que més em plauen
de roba neta que ix del rentador.
Casolanes olors que tant escauen
a recordar-les amb emoció.*

*Olor familiars de quan la mare
sempre activa picava al safareig,
i anant riera avall la veig encara,
agenollada en punt de més rabeig.*

*Del pes alleugerir-la no podia
un tendre infant de sis o pocs més anys,
i la costa amb la càrrega empenia,
mentre jo disfrutava amb els companys.*

*Plena d'afecta al cor, oh mare meva,
mai ni una queixa en ton acerb destí.
Si en el dolor callat l'esperit s'eleva
allà al cel romandràs fins a la fi.*

*Al veure que la jove estén bugada
he recordat aquella dolça olor,
de quan la mare amb la planxa endollada
duia la roba blanca al planxador.*

*Valentí Illa i Vilaclara
Majors de 18 anys*

ALÈ CONSTANT

Tenia deu anys, el cabell ros i els ulls blaus. Era, com deia sa mare, un miracle de criatura, però la natura, encara que sempre sàvia s'equivoca, havia fet d'ell un noi malaltís i sense força.

Es passava el dia mirant per la finestra. A l'hivern, com que la temperatura era més freda a l'exterior, el seu alè feia una ombra blanca als vidres i hi dibuixava amb la seva mà de neu. Quan el vidre es tacava, passava la mà per veure el paisatge, que s'obria davant d'ell com un roser. I veia, veia les primeres cases del poble, blanques, grogues i negres; les veia pujar pel turó, fins al castell on hi havia sempre nois jugant. El castell, que havia resistit vents, pluges, bombes i als propis nois, era ple de forats per on entrava i sortia la quitxalla. Més enllà i darrera del fum negre, hi havia la mina, aquell forat que sempre li havia fet por, aquella gran boca que engolia els homes de dia i a la nit els deixava anar.

Tenia els seus secrets com tots els joves, però mai no els deia a ningú i no perquè no ho volia, sinó perquè no podia més que emetre gemecs que se li escapaven, quan tenia fred o gana o simplement por.

Sempre en passar davant de la finestra, els miners, que el veien, li preguntaven: Com va això, Jordi, va bé? El noi, com sempre, movia una mica la mà i somreia amb la seva careta d'àngel.

La seva mare quan el veia, plorava, l'agafava en braços i l'estrenyia al seu pit. El noi, com sempre, li tornava un somriure feliç. Ell no sabia de dolors ni de drames humans.

Els altres nois corrien al voltant de la font de la plaça; quan el veien a la finestra, li llançaven petons amb la mà. Ell els hi tornava amb un ample somrís.

La malaltia de'n Jordi no tenia cura, mai no podria ser un noi com aquells que corrien pel castell o feien tombs per la plaça. Era un noi en aparença com els altres, però més especial; el seu pare, el senyor Vila, havia recorregut tots els metges, però cap ni un no li va poder donar una solució per a la curació del seu fill.

Una tarda, mentre escoltava la remor dels pardals, el cant dels nois en jugar al pou de l'hort del seu oncle, va sentir un tro fort i sec, una mena de remor de terra; tot seguit el toc de les campanes que sentia cada diumenge, però no era com altres vegades, tocava ràpida, nerviosa, com espantada, cridava la gent que deixava el seu treball i creuava la plaça i pujava cap a la mina. Jordi va sentir una angoixa que pujava cap al seu dèbil i blanc coll i que no li deixava empassar-se la saliva que tenia a la boca.

Quan van arribar a la mina van saber que tres homes eren atrapats al pou número 6, el pou de Bona Esperança, els homes que baixaren al seu rescat van veure a un d'ells que agafava als altres dos per les mans i que no volia deixar-los caure cap a una esquerra que s'havia produït

per l'explosió; era el senyor Vila. Les seves mans li relliscaven per la suor, però ell i un home fort, i potser pensant en el seu fill Jordi, van treure primer el meu pare i després amb el seu ajut el senyor Puig; tot anava bé, però un cop començaven a pujar amb el muntacàrregues, una darrera explosió es va produir. El fràgil muntacàrregues es va saccejar i el senyor Vila va perdre l'equilibri i va caure; una pedra va colpejar el seu cap. Quan el meu pare va arribar, el senyor Vila romania immòbil, però els seus ulls i la seva boca tenien una expressió tràgica, només va tenir temps de dir:

– Jordi, Jordi fill meu, perdona'm.

Va fer un crit i acabà dient:

– T'estimo fill meu, t'estimo...

En Jordi continuava mirant per la finestra, va veure sortir sa mare plorant desconsolada, i la seva mirada d'angoixa esclatar en unes llàgrimes, que li fregaren el rostre; li envià un petó i somrigué, el petó que son pare no li podria donar mai més.

Jordi, que tenia el cor com el paper de fumar, amb una incansable bondat, que havia nascut per somriure, com una llarga primavera, va veure que la seva mirada es trencava, i el seu somriure es va desfer per sempre. Per dintre, el seu cor de vidre s'havia trencat i els trossos li feien mal dins el seu pit.

Aquella malaltia, juntament amb el seu mal intern, un dia va acabar per endur-se'l al cel, amb el seu pare i poc abans de partir agafà sa mare pel coll, li donà un petó i mirant per la finestra, que tant temps havia estat la seva companya, l'única que coneixia els seus secrets, va mirar al cel i somrigué com no havia fet des de que el seu pare va morir, i en aquell moment deixà de viure.

Josep-Maria Peralta i Vélez
18 anys

Eren les vuit. La reunió entre els dos rivals havia finalitzat.

– Quin seria el resultat? Em preguntava.

Tot depenia d'aquesta reunió.

El món estava a mans d'aquests dos personatges. El seu odi o bé la seva amistat determinarien si la vida continuaria essent igual o bé si tot acabaria en un desastre final: una guerra.

Per mitjà de la ràdio, vaig assabentar-me que totes les meves il·lusions s'havien desfet, que el seu acord havia estat el pitjor. Els dos rivals no es podien veure. I, havien decidit descarregar tot el seu odi en una guerra. Una guerra terrible, que tan sols de pensar-hi, se'm va posar la pell de gallina, i el meu cos començà a tremolar. La meua cara va perdre el color rosat i dins meu quelcom insuportable m'estava destruint. Una guerra! Però fins on havia arribat la intel·ligència d'aquests dos homes?

– Fins on arribava la raó?

– Què seria dels infants que ara pujaven, i que després tot quedaria a les seves mans? Com s'educarien? Amb maldat i odi?

Déu meu! No m'ho podia creure.

No, no podia ser, havia d'haver-hi alguna raó per a poder aturar això.

Però el mal era que jo no sabia quina.

Fora, la gent corria desesperada d'una banda a l'altra del carrer. Era una situació molt angoixosa. Les carreteres estaven plenes de cotxes. Tothom estava nerviós. Aquella situació era insuportable. I encara ho fou més quan començaren a sonar els primers bombardeigs. El soroll d'aquells avions que passaven constantment junt amb el de les bombes, crearen en mi un odi, que ni jo mateix m'explicava.

Els edificis més luxosos anaven caient.

Els crits horroritzats de les persones i els plors no paraven. La guerra no perdonava. Matava tant a adults com a infants. Destruïa tot allò que l'home havia construït amb les seves mans, amb molt d'esforç. Els arbres, les cases, les persones, tot anava caient poc a poc. Tot s'anava transformant en un *mnt de cendra*. Tot arribava a la fi, una fi dolorosa i negra, com un immens buit, que quan s'hi cau és impossible escapar. Aquesta fi és la mort.

L'odi havia vençut a l'amor. La guerra a la pau. És a dir, la violència havia guanyat.

Però jo, estava convençuda que en algun lloc amagat, potser dins la terra, potser dins les persones, no ho sé, hi havia l'amor. L'amor que Déu ens havia ensenyat, un

amor pur i generós, bondadós i amable. I que espera que una mà el trobi, per a poder escampar-lo per a tot el món. Bombes i més bombes queien sense parar. Tirs i més tirs anaven tenyint la terra de vermell.

El foc s'estenia desplegant tots els seus braços, ara no hi havia ningú que l'aturés, i ell anava corrent muntanyes enllà.

El cel tenia un color rogenc, que feia por de mirar-lo.

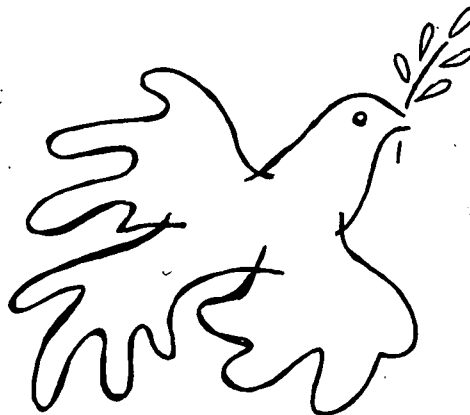
Els dies anaven passant, es feien llargs, molt llargs.

– En què s'havia convertit la vida?

– En què s'havia convertit el món?

En un immens sofriment, on els vius desitjaven estar morts, i acabar per sempre de patir.

Els meus pensaments eren molt estranys, i jo començava a pensar si la guerra no m'havia afectat, fins i tot, els pensaments.

De sobte s'obrí la porta, era la mare que em portava l'esmorzar. Va obrir la finestra i vaig veure que el cel no era roig sinó ben blau. Tot havia estat un somni!!

Encara sort. Però jo encara estava una mica transtornada, ja que pel petit soroll que va fer al caure la cullera a terra em vaig espantar.

Tan sols era un somni!!

Però per a mi, fou molt més, fou una experiència insuportable, indesitjable, que em va ensenyar a estimar encara molt més la vida, l'amor i la pau.

M'agradaria que lluitéssim plegats per la pau del món i no per la guerra.

PAU I NO GUERRA

Anna Bernaus i Solé
15 anys

Els dibuixos que han il·lustrat les obres guanyadores del Certamen Literari de Sant Jordi, han estat realitzats per la jove agramuntina SERAFINA BALASCH i PUIG

ELIJA LA MARCA QUE CORTA MAS CESPED EN EUROPA.

Y el modelo que mejor se adapta a sus necesidades.

OUTILS WOLF
JARDINEAR DISFRUTANDO

TODO PARA SU JARDIN

MOTORES FORNS

Acceptamos a cambio su cortacéspedes usado.

RECAMBIOS Y ASISTENCIA TECNICA GARANTIZADOS

Avda. Cataluña, 28 - 29 - Tel. 31 08 46
TARREGA (Lérida)

CONSEJERO
DISTRIBUIDOR
OUTILS WOLF
1986

XIXè. APLEC CORAL DE LES TERRES LLEIDATANES

El propassat dia 4 de maig, la Coral d'Avui es desplaçà a la ciutat de Lleida per a participar en el XIXè. Aplec Coral de les Terres de Lleida.

A l'aplec participaren unes 34 agrupacions, de les quals set eren corals convidades que provenien de la província de Barcelona. Cada una de les Corals i Orfeons participants portava la seva corresponent senyera.

La diada seguí el següent ordre: a les deu del matí, concentració de totes les Corals i Orfeons als Camps Elisis; dinar de germanor al Palau de Vidre situat als mateixos Camps Elisis. A les cinc de la tarda, presa de so a l'auditori de la Plaça de Sant Joan; a dos quarts de set, es féu el Concert a la mateixa Plaça; després, comiat i ballada de sardanes per a tots els assistents a càrrec de la Cobla la Principal de Lleida.

El concert estava dividit en dues parts:

PRIMERA PART.- Actuació individual de l'Orfeó Lleidatà (infants, joves i adults) com a membre organitzador de l'aplec. Seguidament actuaren les Corals de la Zona Nord i Zona Sud-Ponent de les Terres de Lleida. Finalitzà aquesta primera part amb un cant comú de totes aquestes corals.

Una vegada finalitzades les anteriors actuacions tingué lloc la imposició de llaçades a totes les Corals participants i també es va lliurar una medalla commemorativa de la trobada a cadascuna d'elles. Una vegada finalitzat aquest breu acte continuà el concert.

SEGONA PART.- Cant comú de les Corals de les Terres de Lleida, juntament amb les corals convidades i amb l'acompanyament musical de l'Orquestra de Joventuts Musicals de Catalunya, sota la direcció del mestre Francesc Llongueres. Entre els cants populars i himnes que s'interpretaren cal ressenyar la versió coral de l'Himne d'Europa, l'arranjament del qual fou realitzat per Herbert von Karajan sobre el quart moviment de la IXa. Simfonia de Beethoven.

Entre altres personalitats, assistí a aquest concert l'ex-president de la Generalitat Josep Tarradellas. També una gran multitud de gent féu acte de presència en aquest lloc per gaudir d'un extraordinari concert coral que es veié una mica mancat d'acústica, però tot i així la gent quedà ben complaguda.

Si Déu vol i no hi ha cap imprevist, l'any vinent serà la població d'Andorra l'acollidora del XXè. Aplec Coral de les Terres de Lleida.

TROBADA DE CORALS

Durant els dies 10 i 11, la major part dels components del grup gran de la Coral Infantil Bon Cant, juntament amb alguns responsables, es desplaçaren a la població de la Guardiadora per conuiu, aquest cap de setmana, amb els membres de la Coral Infantil Plou i fa Sol, de la Garriga.

J. PIJUAN

COMUNICAT DE L'ASSOCIACIÓ DE PARES DEL COL·LEGI PÚBLIC

L'Associació de Pares d'alumnes del Col·legi Públic i Jardí d'Infància Municipal d'aquesta Vila, posa en públic coneixement que finalment ha quedat constituïda com a tal, amb el ferm propòsit de contribuir a omplir el buit que creiem que existia quant a connectar les famílies amb el nostre centre d'ensenyament; per tant a partir d'ara intentarem d'assolir aquests objectius:

- a) Facilitar el contacte entre pares, professors i alumnes.*
- b) Ajudar l'Escola en l'especial i concreta funció pedagògic-educadora i col·laborar, en el límit de les nostres possibilitats, perquè estigui dotada dels mitjans necessaris per al seu correcte funcionament.*
- c) Promoure activitats d'extensió educativa, tals com: cursos d'orientació familiar, cicles de conferències, publicacions, etc.*
- d) Contribuir amb el Centre perquè, conjuntament, es completi la formació integral de l'alumne.*

Amb tot, confiem que això sigui possible i que la tasca que ara iniciem, estigui sempre encaminada a promoure el compliment del programa que, com a Junta Directiva, ens ha estat encomanat.

Finalment, des d'aquí encoratgem tot el col·lectiu dels pares per tal d'agrair-los tota la participació que hi han tingut i que esperem que continuï en el futur.

LA JUNTA DIRECTIVA

Noticiari de la Ribera del Sió

LA SENTIU DE SIÓ

(Informa: M^a del Remei Galceran i Solà)

– A finals del mes d'abril, van entrar a robar a casa del metge. Els lladres van tenir molta picardia i van aprofitar que a la porta hi hagués un paper que deia: "Urgències a Montgai"; així ells van poder remenar amb tota la tranquil·litat del món. La notícia porta en si una mica de confusió, mentre uns diuen que van endur-se joies i diners, altres hi afegeixen l'equip de música i alguna altra cosa.

– A principis de maig, mossèn Xavier Prilló va morir d'accident de cotxe, a la carretera C-1313 en el terme de La Sentiu. Les causes de l'accident encara són desconegudes, tot i que s'apunta un atac de cor. Mossèn Xavier havia estat uns 3 anys aquí a La Sentiu. D'ell en queda molts bons records, com l'organització i direcció de la coral "Els ocells del Sió". Descansi en pau.

– Els dies 10 i 11 de maig van celebrar-se les Festes del Roser de La Sentiu. Entre els actes que es van dur a terme aquestes dies, destaca: el campionat de bitlles, el campionat de "trial indoor" aficionat, jocs per als menuts (carreres de bicicletes, carreres de cintes, trençada d'olles...) i ball animat per les orquestres Costa Bra va i Tarantela.

Per primer cop va haver-hi correfocs, a càrrec del Grup de dimonis de Balaguer. I fins la propera!!

– Un incident al capvespre del dissabte de les Festes del Roser! La versió oficial dels fets ens diu que, uns petards van cremar dues banderes espanyoles del balcó de l'Ajuntament. Però resulta que quan els petards van tirar-se, les banderes ja estaven cremades. Sense testimonis, qui ho aclarirà?

MONTGAI

(Informa: Concepció Ribalta i Solé)

El primer diumenge del mes de maig, es va celebrar la festa del Roser, amb un gran ball a la tarda, amenitzat pel duo Montse i Joe. Com ja és tradicional en aquest dia, hi hagué el canvi de les majorales, noies que durant un any ofereixen els seus serveis per acondicionar l'església. Van ser nomenades: Mònica Baró, Elena Boladeres i Mª Carme Piqué. Des d'aquí els donem les gràcies pels seus serveis.

El dia 11 hi hagué el bateig de Marc Junyent i Curià. Desitgem moltes felicitats als seus pares i familiars.

El dia 27 d'abril, es van casar a l'Església Parroquial de Ntra. Sra. de l'Assumpció, Josefina Terés i Jordi Gómez de Lleida; i el dia 18 de maig, Montserrat Rodríguez i Amadeu Balasch, d'Agramunt. Desitgem moltes felicitats a les noves parelles.

El dia 25, celebraren la Primera Comunió els nens: Jordi Darbra i Josep Mª Feliu. Per donar més solemnitat a la festa religiosa, assistí la coral de Butsenit i Pradell.

LES VENTOSSES

(Informen: Anna Bernaus i Carme Pedrol)

– El dia 17, es van casar el noi Joan-Carles Trullols, de Les Ventoses, amb Teresa Gené. El noi és el porter del Mollerussa. L'enllaç matrimonial va tenir lloc al poble de la noia, el Palau d'Anglesola; i d'aquí uns dies aniran a fer la passejada a Miami. Els desitgem que siguin molt feliços.

– El mes passat vam anunciar que una de les pujades del poble s'estava pavimentant, doncs ara ja s'ha acabat. Els cotxes hi poden passar sense cap dificultat, ja que ha quedat molt més ampla i en molt bones condicions.

– El divendres dia 23, al nostre poble hi va haver un petit incendi, encara que no va tenir greus conseqüències, ja que el temps fou favorable i es va apagar aviat. Però amb tot i això es van cremar alguns arbres i vegetació. Esperem que es vigili en posar foc, perquè estem destruint la natura alegrement. Pensem quants anys són necessaris per fer pujar un arbre, només.

DONZELL

(Informa: Josep Rovira)

– Després d'algun temps sense informar-vos us asabento que: hem fet les obres de pavimentació de la meitat dels carrers que donen el tomb al poble. L'obra ha quedat molt bé i sobretot els carrers nets.

– També hem posat de nou els noms als carrers que sempre havíem tingut, amb rajoles de ceràmica. S'hi ha dibuixat l'entrada de cada un d'ells, així com el nom. Per cert ha quedat molt bé, fa un gran adornament pel poble i causa l'admiració de tots els veïns i forasters.

– Accident: El passat dia 6 de maig, uns camions que venien a carregar porcs, fent maniobres a la plaça que hi ha per entrar i sortir de la bàscula, van tombar una farola situada al mig de la plaça, la qual farola ha quedat molt deteriorada.

MONTCLAR

(Informen: Iolanda Padullés i Maria del Mar Novell)

Primera Comunió.- Aquest mes de maig, és el que està dedicat, generalment, a la diada que té com a protagonista l'infant.

El dia 18 d'aquest mes la Mereia Amat, Joni Llordés i Jordi Farré, han fet la seva primera comunió. Després d'un mes de catequesis va arribar el dia de la festa, festa que, potser, un dia d'aquí a molts anys qualificaran com una de les millors de la vida.

A la una del migdia, es va fer la celebració a l'església de Montclar. Els pares, familiars i amics del poble vàrem acompanyar els tres nens i vàrem participar en la seva festa.

El temps va acompanyar, un sol lluent i brillant va ésser present tot el dia.

Per a la Mireia, en Jordi i en Joni, va ésser un dia bonic, dia en què van gaudir de totes les atencions, regals, vestits... i moltes altres coses que els van fer ésser feliços.

Aquell diumenge, va ésser el primer que van rebre el Cos de Crist amb tota la innocència, il·lusió i esperança que pot tenir un infant.

En certa manera els tres nens, aquell dia, van fer-se una mica més grans.

FESTA MAJOR.- Ja anunciem per endavant que la festa Major del nostre poble no és llunyana. Aquest any diferent als altres, té una durada de tres dies. Ja sabeu que se celebra en honor a Sant Jaume, 25 de juliol. Durant aquests dies tindran lloc nombrosos esdeveniments per a la quitxalla i grans. Ja us informarem del programa festiu en el proper número. Ara sols cal dirvos que hi esteu tots convidats. Com cada any esperem que hi hagi força animació, sobretot per part dels joves.

TRACTOR.- Una nova compra ha estat novetat al poble durant aquests dies. A casa del senyor Sebastià Padullés s'ha comprat un tractor Massey-Fergusson de 105 cavalls, encara que no sigui nou, està en molt bon estat. Esperem que el seu funcionament sigui d'utilitat per molts anys.

"QUINTO".- De nou anunciem que l'Albert Pijuan marxa cap a la mili. El lloc designat en aquest cas no és pas massa lluny. Aquest és a Girona. Com tots els altres, esperem que compleixi amb el seu deure de servei a la Pàtria. Li desitgem força sort!

MAFET D'AGRAMUNT

(Informa: Antonieta Figueres)

MAIG. El dia de Sant Isidre, a la desfilada dels tres tombs que van fer els tractors a Agramunt, a l'hora de repartir els premis entre els participants, van ésser 5 ó 6 els que van quedar-se a Mafet, cosa que no està gens malament si tenim en compte el nombre de concorrents.

CAMINS.- Com cada any per aquests dies, es va procedir a arranjar els camins, a fi que al temps de la feina es pugui passar més bé.

MILI.- El dia 27, va marxar el meu fill Xavier París, a Saragossa; ja estaria ben contenta que tornés amb salut i més content que quan va anar-se'n i que a nosaltres ens passes el temps tan de pressa com passa a casa dels altres.

També el 27 es va procedir per part de l'Ajuntament a fer l'enpadronament de tots els residents al poble.

BELLVER D'OSSÓ

(Informa: Jordi Pedró i Balagueró)

CERTAMEN: Al mes de maig sempre hem de fer esment al certamen literari de Sant Jordi d'Agramunt. Des de fa molts anys un o altre del poble aconsegueix en-

dur-se'n algun premi. Aquest any la noia Carme Ariza, ha aconseguit un premi de poesia. Li donem moltes felicitats i animem tothom a continuar participant, doncs l'any que bé pots ser tu el guanyador(a).

La Pesta Porquina Africana: Per un estudiant de veterinària amb moltes ganes i desig d'expansió envers Europa, em crea un xoc intrínsec el veure la nostra impotència vers aquest virus (Iridoviridae) que tant ens fa la guitza.

És un repte per a la ciència mèdica veterinària el poder, d'una vegada i per totes, acabar amb aquest virus, però malgrat l'esforç dels professionals, no hi ha cap teràpia ni directa ni immunològica que sigui exitosa, i això fa que un porc infectat, es mor, o s'ha de sacrificar.

A mi em sembla que en el nostre país fa uns anys es dugué una política molt dolenta i això va fer que en lloc de parar els focus d'infecció, s'afavorís la proliferació de nous. Ara quan ja tenim la cosa ben "emmerdada" és quan prenem consciència de la problemàtica i... potser massa tard.

És trist que la nostra competitivitat cara la C.E.E. amb tota la branca d'embotits i productes curats del porc, es vegi tant greument perjudicada per aquest afer. Avui no podem treure porc d'Espanya encara que sigui més bo i més gustós i això ara que ja som europeus, és molt trist.

Cal dir d'aquest virus que és originari de Kènia i que va fer cap a Espanya ja fa uns quants anys. S'ha catalogat dins el gènere Iridoviridae D/2 (DNA bicatenari). I que s'han vist les seves característiques morfològiques com són la simetria icosaèdrica, absència de càpside i espícules. Malgrat tot no hi ha cap antibiòtic eficaç.

La seva àmplia serologia ha fet que les vacunes que s'han provat hagin tingut poc èxit. Avui l'enginyeria genètica intenta vèncer al virus però encara sense èxit. L'única sortida és el sacrifici per intentar erradicar-ho.

Parlo de tot això perquè, malauradament, a Bellver fa mig mes van tenir la ingrata visita d'un brot de pesta, per la qual cosa es va sacrificar una granja. Tothom tenia la por al cos, però pensant que ja no l'agafaria ningú més, ara s'ha desbordat i les conseqüències han estat un sacrifici quasi massiu de tots els porcs del poble. Era lògic pensar que la pesta ja havia passat, però aquest virus té un període de 5 a 10 dies, i és probable que quan sacrificaven el primer brot de pesta, els del segon brot ja estaven infectats.

A Bellver hi ha una població total porquina d'uns 10.000-12.000 porcs.

En l'actualitat, a l'existir moltes granges buides, només hi havia uns 7.000 porcs.

Avui, després de la tràgica visita, se n'ha sacrificat ja més de 5.000. Si compareu amb el «SIÓ» del mes passat, entre Bellver i Agramunt veure que potser -malauradament- ja els hem superat.

TALLER
Jordi Padullés

FUSTERIA METÀL·LICA
Instal·lacions per a Granges
Reparació de tota classe de Maquinària
Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell Tel. 390.661
AGRAMUNT

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA
E. LLAGUNES
ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61 AGRAMUNT

*us interessaria fer ràdio?
busquem gent de totes les edats amb noves
idees i ganes de tirar-les endavant.*

ràdio sió

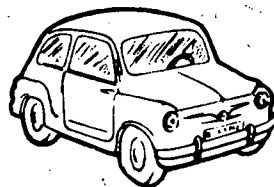
emissora d'agramunt i de la ribera
banda f.m. 105.5 mhz.

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

Tallers JOAN JOVÉ i SOLÉ

Especialitzats amb soldadura, VIS-SENSFINS,
reparació de maquinària agrícola, tallats de planxa
amb guillotina automàtica de 2.000 x 4 m/m.,
tanques i fusteria metàl·lica amb portes automàtiques.

Fabriquem generadors d'aire calent (patentats)
i els nius tèrmics, per mamellons, JO.MI. (patentats)

i com sempre, pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, 10
AGRAMUNT (Lleida) Telèfon 39.06.01

INDUSTRIAS PADULLES/JORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Polígon, s/n. Tels. 39 06 06 - 39 06 25 AGRAMUNT

Un maig desvirtuat

Acabem de deixar enrera el cinquè mes de l'any. Així, del trajecte iniciat el primer dia de gener, ben aviat en portarem la meitat de recorregut; manquen set parades, set mesos per a haver enllestit un altre tram del nostre itinerari pel tortuós camí de la vida.

Del mes de maig se'n té una concepció generalitzada com del mes de les benaurances. És, com si diguéssim el símbol de salut i bellesa, i una al·lusió de joventut i esperança. Temps de rejuveniment, en el qual comença el desensopiment primaveral... Entre els catòlics, és el mes consagrat a la Mare de Déu. I és, encara, el mes de les flors. Arbres, plantes i flors, tant si són campestres com de jardí, en aquests dies aconsegueixen, la major part, el seu període de floració.

Hi ha tot un reguitzell de refranys que al·ludeixen als efectes benefactors de les abundants pluges i vents que preparen d'una manera idònia les collites (al maig cada dia un raig); mentre que, per altra banda, uns altres fan referència a uns freds que encara no han estat superats, i a unes provisions domèstiques de les quals s'està arribant al cul del sac.

El que s'acaba d'extingir no ha estat pas un d'aquests maigs "típics" que es caracteritzen per la seva abundor de dies plujosos i l'adveniment de les primeres tronades de l'any; cosa que, juntament amb l'augment progressiu de temperatures, indueix els camps a oferir-nos unes verdors clapejades d'un extens i variat assortiment de flors. No, aquest ha estat un dels esgarriats... No gens generós amb pluja -pràcticament no n'hem vist-, i molt escàs en floració.

Aquells mantells multicolors que acostumen a cobrir els camps, sembla ser que s'han perdut, i s'han perdut, suposem, per la principal i senzilla raó de la sequera; però, a més a més, també hi han pogut tenir quelcom a veure d'altres factors no menys importants, com poden ser els herbicides o l'excés de baixes temperatures a què han estat sotmesos els dos darrers hiverns, els efectes nocius dels quals els estan acusant encara molts arbres i plantes, i els vindrà prou justet de refer-se'n.

A. PONSÀ

(Mes de maig de 1986)

NAIXEMENTS:

Montserrat Canes i Niubó dia 17
Josep Vilardell i Mitjavila dia 27

MATRIMONIS:

Josep Mª Eroles i Novau i
Anna Maria Palacios i Fernández dia 11

Domènec Llop i Solà i
Mª Josep Penella i Sala dia 17

Jordi Demiguel i Pérez i
Trinitat Barbero i López dia 31

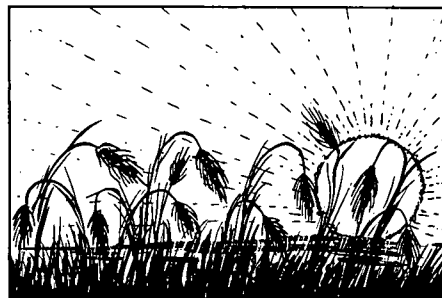
DEFUNCIONS:

Isabel Gasull i Solé 80 anys dia 2
Trinitat Huguet i Piulats 75 anys dia 7

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE MAIG

Dia 5	1'5 l/m. ²
Dia 26	2'3 l/m. ²
TOTAL	3'8 l/m.²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES DE MAIG

Màxima del mes	34° dia 17
Mínima del mes	4, dies 4 i 5
Oscil·lació extrema mensual	30
Mitja de les màximes	27'483
Mitja de les mínimes	11'741
Mitja de les mitjanes	19'612
Mitja mensual a les 8 h.	16'677

L'Observador: Deudat Pont

Es donaran classes de llatí
els mesos de juliol i agost.

Raó: Telèfon 390.182

A 100 metres de la Caserna de la
Guàrdia Civil d'Agramunt,
venc baixos per tancar cotxes,
a 10.000 ptes. m.²; amb facilitats.

Raó: AUTOCARS TORRES
Telèfon 39.01.18

Companyia
Flotats

**EL
DESPERTAR
DE LA
PRIMAVERA**

MAIG i JUNY

Reserves especials per a grups
Persones i entitats interessades
adreceu-vos al telèfon:
(93) 317 75 99

Direcció **JOSEP MARIA FLOTATS**

FOLIORAMA
TEATRE CATALÀ DE LA COMÈDIA

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

FARMAÒPTICS

ÒPTICA J. ESTEVE

sempre al seu servei

Recordi, **ASSEGUREM** gratuïtament
les seves **NOVES ULLERES**
per un **ANY.**

A LA FUTURA MARE:

 AIDA

**CENTRE DE PREPARACIÓ
AL PART NATURAL**

Elena Bernat i Capdevila

matrona titular

Telèfon 39 08 68
AGRAMUNT
(Lleida)

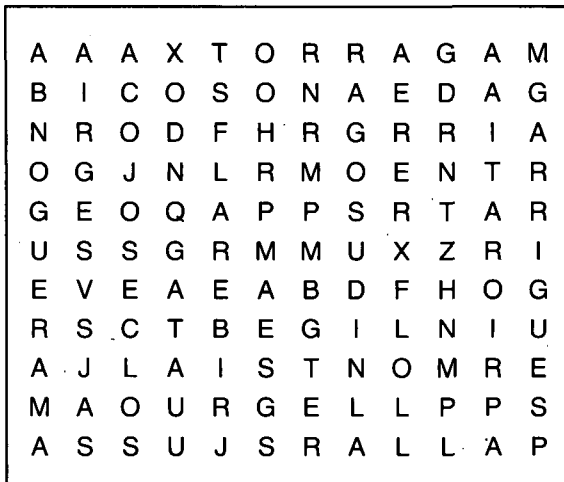
amenitats

MULTI TOTALS: Aquestes nou operacions utilitzen els mateixos números, però donen resultats diferents, segons els següents signes: més, menys, multiplicació. Col·loqueu els signes adequats al seu lloc corresponent.

A	19	11	5	=	40
B	19	11	5	=	150
C	19	11	5	=	25
D	19	11	5	=	13
E	19	11	5	=	1045
F	19	11	5	=	214
G	19	11	5	=	204
H	19	11	5	=	35
I	19	11	5	=	3

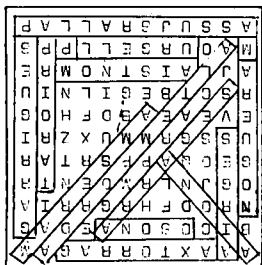
SOPA DE LLETRES

En aquest embolic de lletres hi trobareu el nom de tretze comarques del Principat de Catalunya.

Solució: per P.R.

Solució Multi Totals

3	=	S	-	11	-	61	I
35	=	S	+	11	+	19	II
204	=	S	-	11	x	61	III
214	=	S	+	11	x	19	IV
1045	=	S	x	11	x	19	V
13	=	S	+	11	-	61	VI
25	=	S	-	11	+	61	VII
150	=	S	x	11	+	61	VIII
40	=	S	x	11	-	61	IX

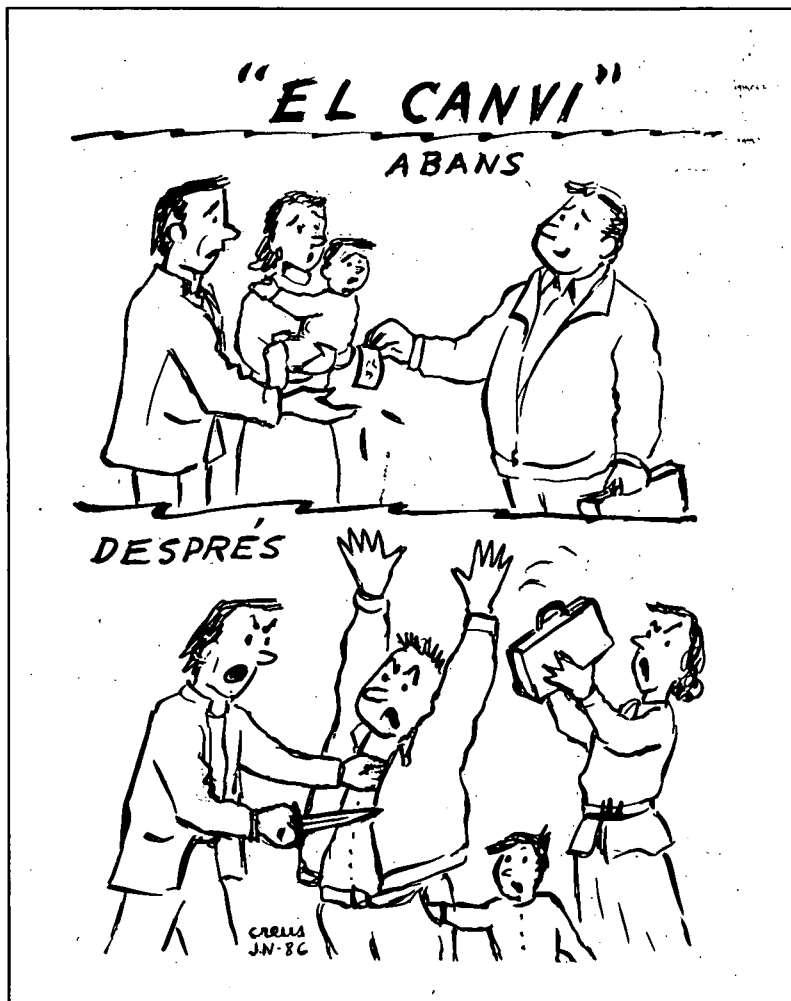
SALT DE CAVALL

Començant per la síl·laba on assenyala la fletxa i, fent el moviment del cavall als escacs, trobareu un refrany català.

ger	En	vul	car
hi	fi	mans	res
tre	i	les	guis
mans.	no	pa	

Solució: per P.R.

Entre pares i germans no hi vulguis ficar les mans.

Rellotgeria i Armeria
Josep Pla

Ofereix als seus clients i amics
 el seu nou establiment
 traslladat a la

Plaça de l'Om, 1 Tel. 39 03 06

GRUPO CONSIST S. A.

SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS
 CTRA. TÀRREGA, s/n. ✉ CORREUS n.º 25
 ☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☎ CONSIST
AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

Xocolata

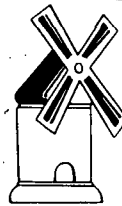

Jolonch

AGRAMUNT

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

**CORRETGES
 RODAMENTS
 CARGOLS
 EXTINTORS
 PINTURES**

**MÀNEGUES
 E I N E S
 MATERIAL
 ELÈCTRIC
 PLÀSTICS**

AGRAMUNT - LLEIDA

**AGROPECUÀRIA
 DE GUISSONA
 S. COOP. LTDA.**

Caixa Rural de Guissona

PRODUCTOS CARNICOS
AG DE GUISSONA
 Para comer calidad

FUTBOL

PRIMERA REGIONAL - GRUP CINQUÈ

Els resultats assolits durant aquest mes de maig, són els següents:

Dia 4 C.F. Solsona 5 - C.F. AGRAMUNT 0
Dia 11 C.F. AGRAMUNT 1 - U.E. Cervera 3
Dia 18 U.E. Bordeta 4 - C.F. AGRAMUNT 0
Dia 25 C.F. AGRAMUNT 0 - U.E. Vilanovenc 0

En la darrera jornada, 1 de juny, el resultat fou:
C.F. SOSES 1 - C.F. AGRAMUNT 1

Sota les ordres de l'àrbitre Sr. Montesinos, que va tenir una bona actuació, els equips formaren així:

C.F. SOSES: Palau; Roca II, Marsol, Miralles, Dolcet; Reig, Cortés, Cirisi; Mario, Roca I i Beni.

C.F. AGRAMUNT: Lloreta; Guixé, Guasch, Pedrol, Peralta; Guitart, Penella, Carles Escolà, Palomino, Sala i Duran.

Gols: 1-0, Mario; 1-1, Guitart.

Destacà en l'alineació de l'Agramunt, el bon debut dels jugadors juvenils, Pedrol, Peralta, Palomino, Sala i Duran.

Després de jugats 33 partits, l'Agramunt és 8è. a la classificació, amb 35 punts i 3 positius.

La taula de golejadors de l'equip local és la següent: Ramos 8 gols; Padullés 6 gols; X. Escolà, Morenate, Òscar i Guitart 3 gols; Vallverdú, Graells i Clavé 2 gols; Carles Escolà, Martí i Gil 1 gol.

HANDBOL

SÈNIOR MASCULÍ:

L'equip Sènior juntament amb la U.E. Borges Blanques i el Sícoris Club, s'han disputat la plaça per poder jugar la Copa Catalana; aquesta plaça ha estat per l'equip del Sícoris, equip de la Categoria de 2na. Divisió Nacional.

Amb aquesta Fase prèvia de la Copa Catalana, ha finalitzat la temporada 85/86 pel que fa a l'equip Sènior.

CADET FEMENÍ:

FASE FINAL DEL JOCS ESPORTIUS DE CATALUNYA

L'equip Cadet Femení del Club es desplaçà, els dies 23, 24 i 25 de maig, a la localitat gironina de Sarrià de Ter per disputar la Fase Final dels Jocs Esportius de Catalunya organitzats per la Generalitat.

Resultats:

C. La Vall 21 - C.H. Agramunt 9
S.J. d'Arboç 13 - C.H. Agramunt 10
C.H. Agramunt 12 - S. Espriu 5

En el primer encontre davant del Campió de Barcelona no es va tenir opció i el resultat va ésser clarament favorable a les barcelonines.

En el segon encontre, la mala sort va privar de la victòria a les nostres jugadores, ja que va ésser un partit que es va dominar en moltes fases i en què es va arribar a fallar tres penals i així mateix cinc pilotes varen ésser repel·lides pels pals de la porteria contrària, tots una llàstima, ja que d'aconseguir una victòria s'hauria disputat l'encontre pel tercer i quart lloc.

En l'últim partit pel 5è i 6è lloc, l'Agramunt el dominà de cap a la fi i aconseguí una clara victòria davant del representant de la Província de Girona.

Golejadores: Pilar 9, Rosa M^a 8, Conxita 6, Núria 5, Mi-reia 1, Cristina 1 i Roser 1.

Ara solament queda la disputa del Campionat de Catalunya de Seleccions Provincials i, de l'Agramunt, hi ha les següents jugadores:

Categoria Cadet: Pilar Chavero, Rosa Mª Huguet, Cristina Sans, Roser Penella i Conxita Gil.

Categoria Juvenil: Antonieta Gili, Beatriu Chavero i Marisa Boncompte.

Els desitgem sort en els seus respectius Campionats.

Jordi Martí

NATACIÓ

Romà Farré es proclama guanyador del Trofeu Festa Major de Lleida.

Per primer cop a la història del Club Natació Agramunt, un dels seus nedadors, concretament en Romà Farré es va proclamar, el passat dia 12 de maig, brillant guanyador del Trofeu Festa Major de Lleida, en la prova de 100 m. ll. amb un temps de 0.55.20, davant de tots els nedadors de la resta de clubs participants, els quals eren: C.N. Lleida, C. Mirasan, C.N. Almenar, C.N. Mollerussa, C.N. Balaguer, C.N. Gimenezs i nedadors del C.N. Sant Andreu.

En aquesta competició, van participar hi altres 26 nedadors del nostre Club, que en general van rebaixar totes les seves marques personals.

El dissabte, dia 10 de maig i el diumenge dia 11, altres nedadors van participar a la final del Campionat de Catalunya Escolar que es va celebrar en la piscina Sant Jordi de Barcelona. Núria Gros, va participar a la Final "A" del dissabte en els 100 m. braça, a la qual van participar les 18 millors marques de tot Catalunya.

El diumenge, altres 8 nedadors van participar en la Final "B" en la qual van entrar els tres primers classificats per prova i edat de cada demarcació fase territorial, és a dir, de Tarragona, Lleida, Girona, Barcelona Ciutat i Barcelona circumscripció. Els nedadors que van participar en aquesta final "B" van ser: Mari-Carme Santamaria en 100 m. esquena; Mª Àngels Bernaus en 100 m. lliures; Sandra Bernaus en 100 m. lliures; Almudena Marcos en 100 m. braça; David Serra en 100 m. braça; Verònica Huguet en 100 m. braça; Daniel Gros en 50 m. braça i Raül Marcos en 50 m. braça.

En properes jornades el Club participarà en la Lliga Catalana d'Estiu amb el C.N. Igualada, C. N. Sallent i C.N. Puigcerdà, per tal que els nedadors becats a Lleida, puguin fer les mínimes per assistir als Campionats de Catalunya i d'Espanya d'estiu.

En aquest sentit també participarem, el dia 31 de maig, en el Trofeu Cinquantenari, invitats gentilmente pel C.N. Igualada.

La Presidenta: Magda Trepà i Davi

VISITA, A AGRAMUNT, DE LA CORAL "REINA FABIOLA" DE MOTRIL

A les 8 en punt del vespre del dia 29 de maig arribava, a la plaça de l'església, l'expedició formada pels cantaires de la coral infantil "Reina Fabiola" de la ciutat granadina de Motril, que venia en viatge de devolució de la visita que els components de la coral infantil "Bon Cant" d'Agramunt van fer a Motril l'abril del 1985.

Acte seguit varen ser rebuts pel consistori de la vila en la sala d'actes de l'ajuntament i després d'una breu presentació de Ramon Casals, el batlle d'Agramunt els donà la benvinguda oficial, els desitjà una bona estada a Catalunya i els agrai el bon tracte rebut pels agramuntins quan varen visitar la ciutat de Motril.

Abans que els cinquanta joves se n'anessin amb els seus companys agramuntins, els fou lliurat un petit obsequi que consistí en un joc de postals i un llibre sobre l'església d'Agramunt. Abans, però, el director de la coral visitant llegí un missatge de l'alcalde de Motril en el què remarcava que "els joves són els millors ambaixadors que podíem tenir i que en els seus cants hi vegin els agramuntins, l'expressió d'amistat, solidaritat i amor com a vincles d'unió de les dues poblacions: Agramunt i Motril".

El divendres 30, els components de les dues corals es desplaçaren a Montserrat i a Barcelona. El matí el passaren visitant el monestir, que segons van manifestar posteriorment, els va impressionar molt, així com l'escolania montserratina. A la ciutat comtal van poder visitar les instal·lacions del F.C. Barcelona i

especialment el Museu del Barça. Més tard anaren de visita al Palau de la Generalitat i tingueren ocasió de parlar una estona amb el president Jordi Pujol que, a requeriment de l'alcalde agramuntí, que encapçalava l'expedició, sortí a saludar a "motrilenyos" i agramuntins.

El dissabte, els joves andalusos el passaren visitant la nostra vila i convivint amb els companys catalans. A la tarda, després d'un curt assaig, la coral els oferí un berenar, coca i xocolata, i a les 9 del vespre, i en el marc del temple de Sta. Maria, les dues corals celebraren un concert. La majoria de les cançons foren interpretades per la "Coral Reina Fabiola". Únicament a l'inici del concert i al final actuà la coral agramuntina. El concert finalitzà amb la interpretació -les dues corals conjuntes- dels himnes andalusí i català.

A primeres hores de la matinada del diumenge, a les

0'45, empenien el viatge de retorn després d'un llarg, sentit i plorós acomiadament que es perllongà molta estona i en el decurs del qual es cantaren moltes cançons populars dels dos països així com els respectius himnes.

L'expedició de la "Coral Reina Fabiola" estava encapçalada pel seu director, Antonio Peralta, i el professor de l'àrea de ciències socials Angel Rodríguez. En el decurs d'una entrevista que se'ls realitzà en els informatius de Ràdio Sió del dissabte 31, expressaren el seu agraïment per la rebuda i el tracte de què havien estat objecte. També explicaren la situació actual del cant coral a Andalusia, manifestant la necessitat que aquests lligams que s'havien establert entre Agramunt i Motril tinguessin una continuïtat, tant a nivell particular, com de corals i també municipal.

Josep Bertran

L'Ajuntament informa

PLE MUNICIPAL EXTRAORDINARI

Celebrat el passat dia 20 de maig i amb un sol punt a l'ordre del dia: dur a terme el sorteig d'electors que han de constituir les meses electorals en la contesa anunciada per al proper dia 22 de juny, d'acord amb la normativa establerta. Realitzat el mateix, amb escassíssima assistència de públic, foren elegits els que detallem a continuació:

SECCIÓ PRIMERA - TAULA A

<u>Càrrec</u>	<u>Noms i cognoms</u>
TITULARS	
President	Ramon Bernaus Vila
1er. Vocal	Rosa Alsina Aran
2on. Vocal	Ramona Bertran Farràs
SUPLENTS	
De President	Teresa Balagueró Mata
De President	M ^a Carme Carrera Ribera
De 1er. Vocal	Carme Fernández Barbero
De 1er. Vocal	Josefina Guillamany Barreras
De 2on. Vocal	Immaculada Eroles Gual
De 2on. Vocal	J. Antoni Farré Balagueró

SECCIÓ PRIMERA - TAULA B

TITULARS	
President	Ovidi Noguera Soldevila
1er. Vocal	Josep M ^a Pallàs Bernaus
2on. Vocal	Joan Vilanou Galitó
SUPLENTS	
De President	Xavier Secanell Castellà
De President	Anna-Núria Mitjavila Morà
De 1er. Vocal	Jordi Villuendas Pijuan
De 1er. Vocal	Roser Secanell Castellà
De 2on. Vocal	Joan Pampalona Càceres
De 2on. Vocal	Damià Penella Fitó

SECCIÓ SEGONA - TAULA A

TITULARS	
President	Ramon Casals Muntada
1er. Vocal	Josep M ^a Coll Jové
2on. Vocal	Adela Carreras Roca
SUPLENTS	
De President	Josep M ^a Font Bartoli
De President	Josep A. Alcalà Llop
De 1er. Vocal	Francesc Hernández Cañabate
De 1er. Vocal	M ^a Antònia Alberich Vidal
De 2on. Vocal	M ^a Dolores Llovera Vahillo
De 2on. Vocal	Jaume Belison Carbonell

SECCIÓ SEGONA - TAULA B

TITULARS	
President	Màrius-Pere Torrents Vicens
1er. Vocal	Ramon París Pijuan

2on. Vocal	Josep Porta Vall
SUPLENTS	
De President	Joan Ramon Porta Escolà
De President	Josep M ^a Pastor Pons
De 1er. Vocal	Josep M ^a Triquell Mateu
De 1er. Vocal	Margarida Martí Mora
De 2on. Vocal	Rosa M ^a Marina Solé
De 2on. Vocal	Josep-Lluís París Manzano

La Corporació, per unanimitat dels nou membres presents, acordà aprovar íntegrament el resultat d'aquest Sorteig públic, així com donar-ne trasllat als efectes oportuns a la Junta Electoral de Zona de Balaguer.

PLE MUNICIPAL ORDINARI

Celebrat el passat 30 de maig, es prengueren per unanimitat els següents acords:

- Cursar sol·licitud d'ajut per arranjament de camins.
- Acceptar la subvenció oferta per la Caixa d'Estalvis de Catalunya, per un import de 400.000 ptes., amb destinació a l'edició d'un llibre il·lustrat sobre la nostra Església Parroquial i especialment la seva portalada.
- Procedir a la contractació directa de les obres d'habilitació de la planta baixa de la "CASA MAS VELL", per a usos socials (casal de joventut) i per un import de 2.020.000 ptes.
- Contractació, per subhasta, de les obres d'habilitació de la planta 1^a i eixida de la casa MAS VELL per a usos socials (Casal d'Avis), per un import, segons memòria valorada redactada a l'efecte, de 13.116.200 ptes. procedint, tal com està previst, a les publicacions de dita convocatòria de subhasta.
- Cursar sol·licitud a la Diputació Provincial, d'un anticipament reintegrable per l'adquisició de terrenys.
- Adhesió i recolzament del Consistori al comunicat rebut del Sindicat de Correus i Telecomunicació de Barcelona, pel què es demana la total normalització lingüística de l'esmentat servei.
- Atès que el Banc de Crèdit Local no accepta les sol·licituds de crèdits per la financiació de publicacions d'àmbit local, s'acordà el finançament de l'edició del llibre de la Portalada de l'Església amb càrrec al superàvit del pressupost.
- Igualment fou acordada la reposició de recurs d'alçada contra l'acord de la Comunitat General de Regants del Canal d'Urgell, per la qual cosa s'intenta imposar una quota addicional a aquelles poblacions que efectuïn embassaments durant els períodes de tancament.
- Finalment, fou aprovada una actuació urbanística a la zona dels Dipòsits, en el sentit d'engrandir la zona verda de propietat municipal.

ALTRES NOTÍCIES

VISITES: El passat dia 23 de maig i amb motiu de la inauguració a la nostra vila d'una nova Factoria de l'Empresa ROS ROCA S.A., visitaren la NOSTRA POBLACIÓ l'Honorable Conseller d'Indústria de la Generalitat, Sr. Joan HORTALÀ i l'Excm. President de la Diputació, Sr. Ramon VILALTA. Ambdues personalitats foren rebudes, a l'Ajuntament, pel Consistori en ple i foren acompanyades, tanmateix, a les noves instal·lacions industrials de l'esmentada Empresa, les quals foren resseguides en la seva totalitat, on fou servit, també, un aperitiu.

També ens visità el passat dia 29 de maig, la Coral Infantil del Colegio Reina Fabiola de MOTRIL (Granada). Foren rebuts, els visitants, pel nostre Batlle i una nombrosa quantitat de veïns. Els acompanyants adults de l'esmentada Coral, van lliurar una afectuosa carta de salutació del batlle d'aquella ciutat andalusa i el nostre Alcalde dirigí també unes paraules als simpàtics visitants, que foren rebudes amb satisfacció i en els seus inicis amb una certa sorpresa, perquè començà el parlament en català amb l'única finalitat que els visitants escoltesin la nostra parla, per a ells desconeguda.

LLICÈNCIES D'OBRES

Confeccions Beltran S.A., per obres en la fàbrica. Ronda dels Comtes d'Urgell.

Joan Llurba i Vicens, per ampliar naus de la seva fàbrica. Polígon Industrial.

FACTURES APROVADES

Pessetes

A Gesem. fulls confec. P.M.H.	25.536
A Com. Sans, material fotocopiadora	60.256
A Diputació, publicació anunci al BOP	1.784
A Gesem. S.A. material oficina	5.600
A Ferret Molinet, divers material	42.062
A Torrents, material enllumenat	23.552
A Molinet, material Casal i Escorxador	9.397
A E.S.A., combustible vehicles municipals	22.715
A Comunitat Regants, primer termini derrama any 86	272.103
A Pirotècnia Igual, material	41.971
A Banco Central, comissió aval 2on. trim.	37.585
A Caixa Estalvis, int. préstec Segla Gran, 1986	4.935
A Caixa d'Estalvis, amortització préstec Segla Gran, any 1986	35.250
Cia. Telefònica, quota tel. 390632, mesos febrer i març	50.416
Cia. Telefònica, quota tel. 390057	42.137
Diputació, publicació anuncis al B.O.P.	6.138
Foment Mercat, quota mes maig	5.000
Gestoria Feixa, tramitació s. socials, març	11.200
S. Social, assegurances mes de febrer	274.142
S. Social, aportació personal mes febrer	50.886
S. Social, assegurances socials mes març ...	271.438
S. Social, aportació personal mes març	50.904
E.S.A., combustible velomotor	3.357
E.S.A., combustible v. escombraries	14.367

El darrer Ple de l'Ajuntament aprovà una actuació urbanística dels Dipòsits, que permetrà una ampliació de 9.000 m²

LA ISABEL

De cop, el pare es posà nerviós i em va treure dels "Hermanos" i m'envià a Estudi Major, o escoles públiques. A mi em tocà de mestre l'Agustí Faixa, un pedagog excel·lent. I de companys tenia Lo Brils, Lo Martorell, L'Andreu de Puigvert, Lo Mora, Lo Miret, Lo Penella... Encara existeix una fotografia que ens serva a tots plegats més enllà de la circumstància i del temps.

L'escola pública era ubicada en el vell convent dels mercedaris. A la part alta del claustre hi vivien les aules. A la planta baixa, en un racó, com una mena de teatralització muda del misteri de la vida, s'hi podia veure el carro dels morts, que es guarnia de negre per als adults, en commemoració a la seva culpa, i de blanc per als infants, per a solemnitzar la puresa de les criatures. El centre del claustre era un espai de jocs: mediantera, flèndit, plam, cavallfort...

En un indret o altre del convent hi havia instal·lat el parvulari. El meu parvulari eren les monges amb les seves constel·lacions de blancors emmidonades, de pells immaterials, de rosaris amb creu com llavis... Algun dia em plaurà d'escriure un poema sobre el silenci corporal de les monges d'aquell temps, un silenci simètric al silenci de les hòsties que elles elaboraven des de la seva existència àzima...

Aquell parvulari laic veí d'Estudi Major, m'atreia, entre d'altres coses, perquè no tenia monges sinó una mena de mestresses de casa que perllongaven, més enllà dels portals, transferències edípiques que els infants, d'entranya a entranya, agraien per gratificants. Una d'aquestes mestresses era la Isabel. Sembla que no tenia pas autoritat acadèmica titulada, sinó que venia a ser com una mena de governanta o de tutora que adminis-

trava la dinàmica triomfant d'aquella canalla que començava el seu temps d'estrena. La seva era una autoritat natural, moral que transcendia les titulacions i les institucions.

Jo mai no vaig ser sota la seva tutela real, però sempre que la veia, m'imaginava que la Isabel era la meva mestra boscatana, ecològica, de la qual rebia com una ambaixada de transparències (argelagues, timons, fonoll...), o de sons (pardals, abellarols, cadernereres...) o de camins (la seva mà que em rebia cada cop que, esmaperdut, sortia d'estudi, i em menava)...

Després, amb la guerra i amb la Universitat, la vaig perdre de vista. Més tard, ens vam tornar a trobar. I així, molts anys. I gairebé mai no parlàvem de res. El nostre diàleg partia d'un llenguatge tàcit que ella i jo admetíem plenament i que ens il·lustrava, en la maduresa, des d'aquell temps d'estrena que ella, amb el seu mestratge vocacional, ajudava per tal que no fos tan torbador.

Ara, fa cosa d'un mes, la Isabel ha mort. Per a mi és com si s'hagués fos tota una catedral de moralitats, d'humilitats, de savieses fetes a ras d'herms i de guarets. Darrerament, quan ens vèiem ens tocàvem i després ens guaitàvem; ella potser ja des d'uns espais sense temps, des d'unes beceroles sense cap més signe que la significació interior bastida del veinatge amb el que ella estimà per damunt de tot: els infants.

De cos present, li vaig recitar, ben ficat dins el silenci de la transcendència, aquests mots que ella, segur, haurà rebut en un lloc o altre: morim i ens abandonem, no pas a l'eternitat, sinó a nosaltres mateixos, perquè viure ve a ser com una gramàtica intricada que tu has protagonitzat discretament.